

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 4To/9/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8723010782
Dátum vydania rozhodnutia: 03. 04. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Rastislav Varga PhD., LL.M., MBA
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8723010782.3

Uznesenie

Krajský súd v Prešove, v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Rastislava Vargu, PhD., LL.M., MBA a sudcov JUDr. Petra Farkaša a JUDr. Emila Dubňanského na verejnom zasadnutí konanom dňa 03.04.2024 v trestnej veci obžalovaného A. B. pre prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Poprad zo dňa 31.01.2024, sp. zn. 3T/42/2023, takto

rozhodol:

Podľa § 319 Tr. poriadku z a m i e t a odvolanie obžalovaného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Poprad napadnutým rozsudkom zo dňa 31.01.2024, sp. zn. 3T/42/2023 uznal obžalovaného A. B. za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona, na tom skutkovom základe, že

- dňa 12.06.2023 v čase okolo 15.05 hod. v Poprade na ulici Okružnej číslo 765 pri bráne tam sa nachádzajúcej materskej školy, po predchádzajúcej žiadosti jeho bývalej družky – poškodenej C. A., aby ju nechal a odišiel preč, povedal poškodenej: „Po celý čas, ako som bol v base, tak som rozmýšľal nad tým, ako ťa zabijem!“, čím v dôsledku predmetnej verbálnej hrozby vzbudil u poškodenej C. A., trvale bytom D. E. F., G. H. B. XXX/XX, dôvodnú obavu o jej život a zdravie.

Za uvedený skutok mu súd uložil podľa § 360 ods. 2 Tr. zákona, s použitím § 37 písm. m/ Tr. zákona, § 38 ods. 2, 4 Tr. zákona, trest odňatia slobody v trvaní 20 mesiacov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona obžalovaného zaradil na výkon trestu odňatia slobody do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku riadne a včas, podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 08.02.2024 podal odvolanie obžalovaný proti všetkým výrokom rozsudku, ktoré odôvodnil podaním doručeným súdu prvého stupňa elektronickými prostriedkami s kvalifikovaným elektronickým podpisom prostredníctvom obhajcu dňa 22.02.2024. Namietal, že napadnutý rozsudok je postavený iba na výpovedi poškodenej, čím vznikajú závažné pochybnosti o tom, či sa skutok odohral tak, ako je v ňom uvedené. Výrok, ktorým sa mal dopustiť prečinu nebezpečného vyhrážania nie je s ohľadom na okolnosti veci spôsobilý naplniť skutkovú podstatu prečinu nebezpečného vyhrážania, resp. intenzitu akéhokoľvek trestného činu. V súvislosti s týmto výrokom poškodená neuviedla žiadne súvisiace konanie, ktoré by v spojení s predmetným výrokom mohlo u nej vyvolať dôvodnú obavu, navyše výrok mal byť vyslovený v minulom čase a v žiadnom prípade u nej dôvodnú obavu vzbudiť nemohol. Z jeho konania, resp. správania popísaného poškodenu nevyplýva žiadna dôvodná hrozba, ktorú by mohla pociťovať a už vôbec nie v intenzite požadovanej podľa ustanovenia § 360 Tr. zákona. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že poškodenú žiadnym spôsobom slovne, ani fyzicky nenapadol, naopak, zvítal sa ešte aj

s deťmi. Pokiaľ by jej chcel ublížiť mal na to možnosť, keďže na mieste samom sa podľa poškodenej nenachádzali iní ľudia, avšak nemal dôvod vyhrážať sa jej žiadnym spôsobom, keďže práve z jeho strany došlo k ukončeniu spoločného vzťahu. To, že ho opisuje v súčasnosti vylúčne negatívne je prirodzené, keďže s ňou ukončil vzťah, vzhľadom na jej súčasný vzťah je v jej záujme, aby bol čo najviac očiernený. Poukazuje aj na závery znaleckého dokazovania, z ktorých jednoznačne vyplýva, že poškodená má sklony k fabuláciám, bolo u nej zistené lži skóre v pásme populačného nadpriemeru, prítomné sklony k disimulácii a tendencia správať sa sociálne žiaduco sú u nej forenzne psychologicky významne zvýšené. Poškodená vo všeobecnosti disponuje tendenciami k vedomým fabuláciám, disponuje forenzne psychologicky významne zvýšenou snahou skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, tak vo všeobecnosti, ako aj čo do skresľovania detailov. Poškodená je spôsobilá si ňou uvedené skutočnosti vymyslieť a konštantne uvádzať v podstatnej miere i bez autentického prežitia. Má vedome zábrany presne reprodukovať prežitú skutočnosť. Jej tzv. všeobecnú vierohodnosť, s významne zvýšenou tendenciou javiť sa sociálne žiaduco a v lepšom svetle možno hodnotiť ako aktuálne podpriemernú. Vzťah poškodenej k jeho osobe je hodnotený ako podstatne negatívny. Znalecké dokazovanie potvrdilo, že nepopisuje udalosť tak, ako sa reálne stala. Poškodená sa mu chce pomstiť a ublížiť mu, preto aj prípravnom konaní preháňala a uvádzala, že mal údajne obťažovať jej dcéru. V tejto súvislosti sa vynára otázka, prečo by to mala tolerovať a okamžite s ním neukončila vzťah. Argument, že sa ho bála neobstojí, pretože sama sa zúčastnila, s výnimkou jedného hlavného pojednávania ostatných hlavných pojednávanií a to aj bez prítomnosti svojho manžela. Vykonať jej výsluch bez jeho osobnej prítomnosti bolo chybou a došlo k porušeniu jeho procesných práv a práva na obhajobu. Rovnako je faktom, že poškodená sa na hlavnom pojednávaní počas jeho vyjadrenia k jej výpovedi smiala. Poukazuje na to, že zo znaleckého posudku vyplýva, že za dodržania obvyklých štandardov priebehu vyšetrovacích úkonov je možné s poškodenou realizovať ďalšie potrebné úkony bez toho, aby to viedlo u nej k druhotnej viktimizácii. Za podstatnú chybu konania považuje to, že súd nevykonal ním navrhované dôkazy a to predovšetkým, že neboli zabezpečené kamerové záznamy z miesta činu, pričom ich absencia mu nemôže byť na ujmu, práve naopak. Čo sa týka výpovede svedka A. A. tento má poznatky o veci iba sprostredkované od poškodenej. Jeho výpoveď je v rozpore s výpoveďou poškodenej, ktorá tvrdila, že údajné výhražné listy od neho zničila, aby ich nenašli deti a svedok A. tvrdil, že o nich vedelo široké susedstvo poškodenej, ako aj jej deti. Tu sa žiada dodať, že žiadne výhražné listy by z ústavu na výkon trestu nemohol odoslať, keďže sú monitorované príslušníkmi ZVJS. Zo zvukovoobrazového záznamu z výsluchu nevyplýva vierohodnosť poškodenej a znalecký posudok ju vážne spochybňuje. Z uvedeného záznamu je zrejmé, že poškodená iniciatívne stupňuje svoju výpoveď v jeho neprospech uvádzaním klamstiev ohľadom údajného obťažovania jej dcéry, tak aby mu čo najviac priťažila. Pokiaľ by aj výrok, ktorý je predmetom skutkovej vety vyslovil, zo žiadneho jeho konania alebo správania nemôže vyplývať u poškodenej dôvodná hrozba o jej zdravie alebo život. Čo sa týka výmery trestu, je toho názoru, že pokiaľ ho súd prvého stupňa uznal za vinného na naplnenie účelu trestu by postačovalo uloženie trestu v nižšej výmere. Je toho názoru, že vykonané dôkazy vôbec nepreukázali, že by sa dopustil skutku, keďže neexistuje žiadna súvislá reťaz dôkazov ale len tendenčná výpoveď poškodenej, preto by mala byť vo vzťahu k nemu uplatnená zásada in dubio pro reo, teda v pochybnostiach v prospech obžalovaného. Z uvedených dôvodov navrhol výrok rozsudku Okresného súdu Poprad zrušiť a vec vrátiť Okresnému súdu Poprad, aby ju znovu prejednal a rozhodol.

Na základe takto riadne a včas podaného odvolania krajský súd v zmysle ustanovenia § 317 ods. 1 Tr. poriadku preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo, prihliadajúc aj na chyby, ktoré neboli odvolaním vytýkané, ak by odôvodňovali podanie dovolania podľa § 371 ods. 1 Tr. poriadku a dospel k záveru, že odvolanie obžalovaného nie je dôvodné.

Prvostupňový súd odvolaním napadnutý rozsudok odôvodnil tým, že dokazovaním bolo s dostatočnou mierou istoty preukázané, že obžalovaný verbálnu vyhrážku zabitím poškodenej adresoval a umocňoval dôraz svojho konania voči poškodenej tým, že zadržoval kočiar s maloletým dieťaťom, nasledoval ju popri staršom maloletom synovi po tom, čo ho opakovane posielala preč, na čo nereagoval, pričom zneužíval situáciu na ulici, že v ich bezprostrednej blízkosti neboli tretie osoby a svoju fyzickú prevahu muža, čo umocňovalo pocit strachu u poškodenej. Súd výpoveď obžalovaného nepovažuje za konzistentnú a uvádzaním prílišných detailov a nesúvisiacich okolností sa javí, že chcel zahovoriť to, že z jeho strany k agresívnemu verbálnemu prejavu voči poškodenej v deň skutku došlo. Obžalovaný bol postihnutý za násilný priestupok voči poškodenej a v minulosti bol súdne trestaný aj pre nebezpečné vyhrážanie proti bývalej manželke, s ktorou má vlastné deti. Argument obhajoby, že poškodená nemá

strach z obžalovaného, keďže sa zúčastňovala hlavného pojednávania s obžalovaným a dokonca aj bez sprievodu manžela súd neakceptoval ako relevantný argument, pretože svedkyňa poškodená realizovala svoje zákonné procesné právo, pričom mala vedomosť, že obžalovaný je väzobne stíhaný, na hlavné pojednávanie bude eskortovaný, nedostaví sa teda sám a dobrovoľne, čiže nebude riziko ich osobného kontaktu počas čakania na hlavné pojednávanie pred pojednávacou miestnosťou. V ďalšom poukázal na výpoveď obžalovaného, poškodenej, ako aj na závery znaleckých posudkov z odvetvia psychológie.

Po preskúmaní odvolaním napadnutého rozsudku, ako aj obsahu predloženého spisu odvolací súd v prvom rade poukazuje na vykonanie dôkazov týkajúcich sa skutku, ktorý bol posúdený ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, v spojení s ustanovením § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona. Vo vzťahu k tomuto skutku boli pred súdom prvého stupňa vykonané dôkazy v dostatočnom rozsahu potrebnom na zistenie ustáleného skutkového stavu veci a to zákonným spôsobom. Z takto procesne zabezpečených dôkazov následne okresný súd vyvodil skutkové okolnosti, pričom tieto majú oporu aj vo výsledkoch vykonaného dokazovania. Tieto skutkové okolnosti považuje aj krajský súd za správne a s nimi sa stotožnil a keďže súd prvého stupňa v odôvodnení svojho rozhodnutia podrobne rozviedol jednotlivé dôkazy, z ktorých pri ustálení skutkového stavu vychádzal, odvolací súd na toto rozhodnutie súdu prvého stupňa v celom rozsahu, z dôvodu neopakovania tých istých okolností a skutočností odkazuje. Krajský súd rovnako konštatuje, že aj prípravné konanie bolo vykonané procesným spôsobom a dôkazy boli zaobstarané v dostatočnom rozsahu odôvodňujúcim podanie obžaloby. Súd prvého stupňa sa s týmito dôkazmi sa vysporiadal v celom rozsahu a to aj s prihliadnutím na návrhy a námietky procesných strán, pričom ani procesné strany sa v rámci odvolacieho konania nedomáhali vykonania ďalších dôkazov. Úplnosť vykonaných dôkazných prostriedkov vytvorila vo veci nevyhnutný základ aj pre konanie nadriadeného súdu, ktoré spočívalo v zhodnotení vykonaných dôkazov v zmysle zásad uvedených v § 2 ods. 12 Tr. poriadku, na vytvorenie záveru o tom, či došlo k spáchaniu skutku, ak áno ako a k akému. Z obsahu uvedeného rozsudku súdu prvého stupňa zároveň vyplýva, že uvedené hodnotenie dôkazov neodporuje základným princípom logického myslenia.

Výsledky vykonaného dokazovania jednoznačne tvoria ucelený celok tak priamych, ako aj nepriamych dôkazov, z ktorých bez akýkoľvek pochybností možno vyvodit' záver, že obžalovaný A. B. spáchal skutok tak, ako ho ustálil súd prvého stupňa.

V prejednávanej trestnej veci je nesporné, že k stretnutiu obžalovaného a poškodenej dňa 12.06.2023 okolo 15.05 hod. v Poprade na ulici Okružnej č. 765 pri bráne tam nachádzajúcej sa materskej školy došlo, avšak oproti sebe stoja antagonické výpovede obžalovaného a poškodenej o tom, či obžalovaný sa poškodenej mal pri tomto stretnutí vyhrážať tým, že po celý čas ako bol v base rozmýšľal nad tým ako ju zabije alebo nie. Vzhľadom na uvedené krajský súd skúmal, ktorej z výpovedí je možné uverit', pričom dospel k záveru, že je potrebné uverit' svedkyňi poškodenej, vzhľadom na skutočnosť, že jej výpoveď je podporovaná výpoveďou svedka A. A. manžela poškodenej, ktorý potvrdil, že keď prišiel domov z práce k okolo 15.15 – 15.20 hod., manželka bola na posteli, triasla sa a plakala, preto sa jej pýtal, čo sa stalo a pýtal sa aj 6 ročného chlapca, pričom povedali, že čakal ich pred škôlkou, vyhrážal sa jej, vzal kočík s malým I. a nechcel pustiť, preto išli spolu na políciu. Zároveň z odpisu registra trestov obžalovaného, ako aj z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že obdobné konanie obžalovanému nie je cudzie, keď minulosti bol rozhodnutím Okresného súdu Poprad zo dňa 10.09.2018, sp. zn. 6T/94/2018 uznaný za vinného z prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený podmienený trest odňatia slobody na 1 rok a 3 mesiace so skúšobnou dobou 2 roky, ako aj obmedzenie spočívajúce v zákaze konzumácie alkoholických nápojov a z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov vyplýva, že bol postihnutý za priestupok zo dňa 22.12.2021, keď mal fyzicky napadnúť C. A., ktorá je poškodenou aj v tejto trestnej veci, tak že ju udrhel dlaňou pravej ruky do pravej časti tváre. Aj keď zo záverov znaleckého posudku znalkyne PhDr. Antónie Solárovej PhD. na poškodenú vyplýva, že táto disponuje tendenciami k vedomým fabuláciám, významne zvýšenou snahou skresľovať skutočnosti vo svoj prospech tak vo všeobecnosti, ako aj do detailov, lži skóre je v pásme populačného nadpriemeru a vzhľadom na mentálnu osobnostnú výbavu poškodenej a jednoduchosť kriminogénnej situácie by poškodená bola spôsobilá si uvedené vymyslieť a konštantne to uvádzať aj bez autentického prežitia, znalkyňa zároveň uviedla, že u poškodenej nezistila psychologicky zrozumiteľný motív k lži v výpovedi v neprospech obvineného, motív pomsty možno považovať za menej pravdepodobný a nezistila ani ovplyvnenie nahovaraním iných osôb.

Vzhľadom na uvedené krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný svojim konaním tým, že inému sa vyhrážal smrťou takým spôsobom, že to mohlo vzbudiť dôvodnú obavu o život a zdravie a taký čin spáchal na chránenej osobe, blízkej osobe, tak po objektívnej, ako aj subjektívnej stránke naplnil skutkovú podstatu žalovaného prečinu.

Na základe uvedeného aj krajský súd má za to, že správne preto prvostupňový súd konanie obžalovaného posúdil ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods. 1, 2 písm. b/ Tr. zákona, s poukazom na ustanovenie § 139 ods. 1 písm. c/ Tr. zákona.

Pri určení druhu trestu a jeho výmery súd prvého stupňa správne zhodnotil všetky okolnosti prípadu a prihliadal aj na osobu obžalovaného. S poukazom na odpis registra trestov obžalovaného, z ktorého vyplýva, že tento má v ňom uvedených 8 záznamov, keď naposledy bol uznaný za vinného rozsudkom Okresného súdu Poprad zo dňa 21.02.2022, sp. zn. 5T/44/2021, v spojení s uznesením Krajského súdu v Prešove zo dňa 09.08.2022, sp. zn. 8To/26/2022 pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, 3 písm. b/, c/ Tr. zákona, za čo mu bol uložený nepodmienečný trest odňatia slobody na 1 rok v Ústave na výkon trestu s minimálnym stupňom stráženia, z ktorého bol podmiennečne prepustený s probačným dohľadom dňa 08.06.2023, sp. zn. 31PP/33/2023, so skúšobnou dobou v trvaní 30 mesiacov a dĺžkou probačného dohľadu v trvaní 1 rok a s poukazom na výpis z centrálnej evidencie správnych deliktov a priestupkov, krajský súd dospel k záveru, že správne súd prvého stupňa u obžalovaného konštatoval prevahu priťažujúcich okolností, keď u neho zistil priťažujúcu okolnosť podľa § 37 písm. m/ Tr. zákona, že obžalovaný už bol v minulosti súdne trestaný, za nezistenia poľahčujúcich okolností a správne preto u obžalovaného zvýšil spodnú hranicu trestnej sadzby v zmysle § 38 ods. 4, 8 Tr. zákona. Vo vzťahu k uvedenému krajský súd udáva, že trest uložený obžalovanému vo výmere 20 mesiacov, teda mierne nad dolnú hranicu trestnej sadzby považuje za primeraný a zákonný, vzhľadom na osobu páchatel'a, jeho pomery a možnosti jeho nápravy, aj s poukazom na individuálnu a generálnu prevenciu a za rovnako správny a zákonný krajský súd považuje aj výrok o zaradení obžalovaného do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia v zmysle § 48 ods. 2 písm. b/ Tr. zákona.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že napadnutý výrok rozsudku o vine je postavený iba na výpovedi poškodenej, na závery znaleckého dokazovania, z ktorých má vyplývať, že poškodená má sklony k fabuláciám, zvýšené lži skóre, snahu skresľovať skutočnosti vo svoj prospech, zníženú vierohodnosť, na výpoveď svedka A. a skutočnosť, že mal mať o skutku informácie iba sprostredkovane, krajský súd v súhrne udáva, že s uvedenými skutočnosťami sa vysporiadal vyššie.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že poškodená z jeho správania nemohla mať strach, ani dôvodnú obavu o jej zdravie a život a to aj z dôvodu, že vyhrážka mala byť vyslovená v minulom čase krajský súd poukazuje na výpoveď svedka A., z ktorej vyplýva, že po príchode domov obžalovaná plakala a triasla sa, z čoho je zrejmé, že poškodená z obžalovaného a jeho konania strach mala.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že došlo k pochybeniu a porušeniu jeho práv ako obžalovaného z dôvodu, že výsluch poškodenej bol vykonaný v jeho neprítomnosti, krajský súd udáva, že výsluch svedkyne poškodenej A. bol vykonaný v súlade s ustanovením § 261 a nasledujúcimi Tr. poriadku upravujúcimi výsluch svedka pred súdom.

Vo vzťahu k odvolacej námietke obžalovaného poukazujúcej na skutočnosť, že došlo k porušeniu jeho práv z dôvodu, že nebol zabezpečený kamerový záznam z miesta skutku, teda pred materskej školy vyplýva, že z úradného záznamu zo dňa 12.06.2023, ktorý je obsahom spisu vyplýva, že dňa 12.06.2023 v čase o 19.30 hod. hliadka PZ bola vyslaná vykonať previerku kamerového systému na ulici Okružná v Poprade v okolí materskej školy, pričom previerkou bolo zistené, že v užšom a širšom okolí sa nenachádza žiaden kamerový systém, ktorý by zaznamenal predmetný skutok.

To boli podstatné dôvody na základe, ktorých odvolací súd považoval rozhodnutie súdu prvého stupňa za správne a zákonné, preto odvolanie obžalovaného vyhodnotil ako nedôvodné a toto postupom podľa § 319 Tr. poriadku zamietol.

Toto rozhodnutie bolo prijaté jednomyselne.

jednomyseľne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je príпустný.